

Når afdøde var gift ved dødsfaldet, forstås ved formue, der er inddraget under skiftet, – i forlængelse af dødsboskiftelovens § 74 – kun afdødes aktiver og passiver. Den efterlevende ægtefælle beskattes som hovedregel i boperioden af egne indtægter og udgifter uafhængig af beskatningen af dødsboet. Dette gælder også for indtægter og udgifter, der vedrører den efterlevende ægtefælles andel af ægtefællernes hidtidige fælleseje og den efterlevende ægtefælles skilsmisssæreje.

Bestemmelsen fraviger de gældende regler, hvorefter den efterlevende ægtefælle i boperioden beskattes af indtægter og udgifter vedrørende sit eget fuldstændige særeje og erhvervelser efter dødsfaldet samt ikke formuerelaterede indtægter og udgifter, mens indtægter og udgifter vedrørende den efterlevende ægtefælles andel af ægtefællernes hidtidige fælleseje og den efterlevende ægtefælles skilsmisssæreje henføres til boet efter afdøde. Bestemmelsen fordrer, at der foretages en fuld adskillelse af ægtefællernes formuer, jf. herom nedenfor i stk. 3.

Stk. 2. indeholder en modifikation til den i stk. 1 og § 42, stk. 1, foreslåede hovedregel om, at den efterlevende ægtefælle i boperioden beskattes vedrørende egen formue.

Selv om den efterlevende ægtefælles formue ikke inddrages under de almindelige regler i dødsboskifteloven, jf. dennes § 74, er det som hidtil forudsat i arvelovgivning, at der, når ægtefællerne havde fælleseje og/eller skilsmisssæreje, skal finde en boslodsudveksling sted. Endvidere kan den efterlevende ægtefælle som hidtil vælge i forbindelse med boslodsudvekslingen at afstå egne aktiver (hidrørende fra bodel eller skilsmisssæreje) til de øvrige arvinger og legatarer efter førstafdøde.

Det foreslås, at når den efterlevende ægtefælles aktiver således udloddes til andre arvinger eller legatarer, skal indtægter og udgifter, der vedrører selve udlodningen, henregnes til dødsboets indkomst og, jf. § 42, stk. 2, ikke til den efterlevende ægtefælles indkomst. Det er uden betydning, om gevinst eller tab ved udlodningen konkret er skattepligtig, eller om der ikke sker beskatning, fordi dødsboet som sådant er fritaget for beskatning efter § 6, eller fordi udlodningen sker med succession efter § 36.

Opdelingen af ægtefællernes formuer efter stk. 1 og 2 forudsætter som nævnt, at det kan fastslås, til hvilken ægtefælles formuesfære et konkret aktiv eller passiv hører. Konkrete tvivlsspørgsmål afgøres efter stk. 3.

Det foreslås, at den skattemæssige opdeling skal følge den opdeling, som dødsboet og den efterlevende ægtefælle foretager i henhold til dødsboskifteloven, og som forudsætningsvis følger de familiefor-

mueretlige ejerforhold. Kildeskattelovens § 15 C, hvorefter dødsboet og den efterlevende ægtefælle i visse tilfælde skal afgive en særskilt tilkendegivelse om, hvordan de skattemæssigt ønsker aktiver og passiver fordelt imellem sig, foreslås således ikke overført til dødsboskatteloven.

Forslaget stemmer overens med hovedprincipperne i kildeskattelovens § 24 A, hvorefter positive og negative kapitalindkomstposter i ægtefællernes levende live skal fordeles efter, hvem aktivet eller passivet skal henregnes til efter ægteskabslovgivningen.

Hvis den kommunale skattemyndighed konstaterer, at formuefordelingen i en boopgørelse afviger fra den, man måtte forvente ud fra ægtefællernes selvangivelser, har skattemyndigheden mulighed for at gøre skifteretten opmærksom herpå. Skifteretten kan da som opfølgning herpå afkræve dødsboet og den efterlevende ægtefælle dokumentation for, at opdelingen er foretaget korrekt, jf. herved bl.a. dødsboskiftelovens § 76, stk. 2. Dokumenteres det, at opdelingen er foretaget korrekt, vil den kommunale skattemyndighed efter omstændighederne kunne drage konsekvensen af, at skatteansættelserne af ægtefællerne i de forudgående indkomstår er foretaget på ukorrekt grundlag.

Stk. 4 omhandler den situation, hvor afdøde var gift og efterlod sig såvel fælleseje og/eller skilsmisssæreje som fuldstændigt særeje.

Det fastslås i 1. pkt., at der ved disse blandede formueordninger som udgangspunkt opstår to adskilte dødsboer, hvoraf det ene (særboet) omfatter afdødes fuldstændige særeje og det andet (fællesboet) afdødes fælleseje samt afdødes hidtidige skilsmisssæreje, der i kraft af reglerne i lov om ægteskabets retsvirkninger bliver fælleseje ved død.

Havde ægtefællerne etableret den særlige formueordning »kombinationssæreje«, vil det, der tilhørte den nu afdøde ægtefælles kombinationssæreje, indgå i fællesboet, mens det, der tilhørte den efterlevende ægtefælles kombinationssæreje, bliver dennes fuldstændige særeje ved dødsfaldet.

I 2. pkt. fastslås det dog, at afdøde kun anses for at efterlade sig ét bo, hvis hele afdødes formue undergives en fælles skiftebehandling, hvilket er almindeligt forekommende i praksis i de tilfælde, hvor begge boer skal skiftes.

Om tilfælde, hvor særboet skiftes, mens fællesboet overtages til uskiftet bo el.lign., henvises til kapitel 11.

Stk. 5 omhandler tilfælde, hvor afdødes fuldstændige særeje helt eller delvis inddrages under fællesboet. Dette kan i visse tilfælde være nødvendigt for at opfylde vederlagskrav efter § 23 i lov om ægteskabets retsvirkninger (som ændret i forbindelse